

Det sidste Omraade, paa hvilket jeg vil gaa med til at nedskære, er det, der hedder: fri Lægehjælp, fuldt og helt til hvert Medlem, ikke for Medlemmernes egen Skyld, men for deres Børns Skyld.

Den højtærede Minister vilde ikke komme ind paa politiske Betragtninger, men henviste i saa Henseende til den højtærede Statsminister. Det slap han sikkert ogsaa lettest med, det er der ingen Tvivl om. Jeg kan imidlertid for mit Vedkommende ikke trække nogen af de Udtalelser; jeg fremkom med, tilbage, de er saa berettigede, som noget kan være, og jeg kan ikke indrømme, at det er et for stærkt Udtryk at sige, at Fremsættelsen af dette Lovforslag vidner om Mangel paa Ansvarsfølelse. Jeg synes, det er et mildt Udtryk for dette at skrue vor Sundhedslovgivning 35 Aar tilbage i Tiden eller i det mindste gøre et Forsøg paa det.

Det er blevet sagt, at det var et idealiseret Krav fra min Side, at alle Helbredelsesmidler skulde være vederlagsfri for ubemidlede, og den højtærede Minister nævnte som Eksempel Medicinforbruget. Men ser vi hen til, hvad Sygekasserne og Staten nu betaler tilsammen, tror jeg ikke, et saadant Krav vilde blive saa overmaade dyrt at gennemføre, hvis vi kom ind paa Socialdemokratiets gamle Tanke paa det Omraade, nemlig at Apotekerne skulde drives ved Statsforanstaltning; tværtimod, jeg tror, at der derved vilde kunne spares uhyre mange Penge paa det Omraade.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg havde angrebet Venstreregeringen og ham, angrebet ham stærkt, sagde han endog, paa Spørgsmaalet om disse Antithyreodin-Tabletter. Det maa være en Erindringsforskydning; jeg har ikke med et Ord angrebet den højtærede Sundhedsminister derfor; jeg sagde udtrykkeligt, at den pludselige voldsomme Prisstigning for denne Vare fra 2 Kr. til 15 Kr., uden nogen Advis til Sygekasserne, viser, at disse stod overmaade svagt paa det Omraade, idet de ikke fik Regningen før et Kvartal efter, at den paagældende Medicin var brugt. Jeg har nævnt den Sag, som Bevis for, at Sygekasserne ikke er suveræne paa dette Omraade, men tværtimod maa finde sig i de forskellige Faktorer, der gør sig gældende; som Forsvar for Sygekasserne, jeg kan godt sige Hjælpeløshed paa dette Omraade, nævnte jeg som et Eksempel dette med Antithyreodin-Tabletterne. Men lad mig om disse sige, at hvis vi nu havde faaet en Advis om, at Priserne vilde blive 7 $\frac{1}{2}$ Gang saa høje,

saa kunde man være gaaet en anden Vej, saa havde nemlig Sygekasserne haft det i deres Haand at sige: Godt, saa ønsker vi ikke, at Statens Seruminstitut skal levere den Vare, vi kan faa den hos Apotekerne. Men der koster den 18 Kr., og det bliver da et Spørgsmaal, om det er moralsk forsvareligt af en Sygekasse at sige: Paa Seruminstitutet kan vi faa den for 15 Kr., paa Apoteket for 18 Kr., men med den Forskel, at naar den købes paa Apoteket, skal Medlemmerne selv betale de 4 $\frac{1}{2}$ Kr. Saa kommer Sygekasserne kun til at betale 13 $\frac{1}{2}$ Kr. i Stedet for 15 Kr. Men Kasserne faar yderligere ifølge Overenskomsten med Apotekerforeningen 10 pCt. Rabat = 1 Kr. 35 Ø. Altsaa kunde Sygekasserne, hvis de var adviseret, have nøjedes med en Udgift af 12 Kr. 15 Ø. pr. Portion i Stedet for de 15 Kr., de nu betaler. Men saa havde ganske vist Medlemmerne til Gængæld skullet betale 4 $\frac{1}{2}$ Kr., hvorved Medicinen alligevel blev urimelig dyr for det paagældende ubemidlede Medlem.

Det glædede mig, at den højtærede Sundhedsminister var ganske enig med mig i Spørgsmaalet om Erstatningsmedicin, om Hexamethylentetraminen. Det er rart en Gang imellem fra en Fagmand at faa erkendt, at de Ting, der siges, og de Tal, der anføres, er rigtige. Derimod forstaar jeg ikke rigtigt, at den højtærede Minister stadig fremturer i den Urimelighed at paastaa, at Reservefonden har 37 Mill. Kr. disponible. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde sagt „Papirpenge“. Det er ogsaa en Erindringsforskydning. Det vil fremgaa af Referatet, naar det fremkommer i Fortrykket i Morgen, at jeg sagde: Det er Kroner, som kun findes paa Papiret. Men det er ikke det samme som Papirkroner set i Relation til Kronestigningen. Jeg definerede udtrykkelig, hvad jeg mente med, at disse Penge kun stod paa Papiret, idet jeg sagde, at først maa man fradrage de 14 Mill. Kr., som er tilgodehavende Statstilskud, og derefter det tilgodehavende Kommunitilskud og derefter det tilgodehavende, som jeg kalder udestaaende Restancer. Naar dette er fradraget, har man den Reservefond, som burde være til Stede, men som endda ikke er til Stede, fordi Sygekasserne staar ikke blot et helt Aar, men mellem 16 og 17 Maaneder i Forskud for Stat og Kommune, saaledes at Reservefondens Beholdning paa 37 Mill. Kr. — og det vil jeg fortsat hævde er rigtigt — maa reduceres saaledes, at kun ca. Halvdelen er virkelig likvide Midler, hvilket efter min Mening ikke er tilstrækkeligt